

2023. március 6., hétfő – Lk 6,36-38

Isten inkább igazságos, vagy inkább elnéző, megbocsátó szeretettel viseltetik az ember – a kis, „gyarlandó” (Gyb.), botladozó ember iránt? Számos magasan képzett filozófus, teológus, és egyéb gondolkodó vélekedett, polemizált vagy írt erről már több ezer év alatt. Születtek a témáról a magas színvonalú művek mellett alacsony, vulgárisan megfogalmazott, alacsony színvonalú nyilatkozatok is, amelyeknek megfogalmazása így kezdődik: Verje meg... ha igazságos... Ezekben a gondolatokban a „mert” szó a kulcs. Mert (velem) ez vagy az történt, és mert ezt nem engedheti... *Mert, mert, mert.*

Jézus gondolkodásában és mondanivalójában nem ez, hanem egy másik egyszerű szó világít rá a lényegre. Ez a szó a „*mint*” (vagy máshol: „amint”, és az „amilyen-olyan”).

Ez a szó a legfontosabb a mi szempontunkból. Egyszerű. Könnyen át- és belátható viszonyokat tesz egyértelművé az igazságosság és/vagy az elnéző szeretet dilemmájában. Miközben rámutat a mennyei Atya szándékaira és lehetőségeire, rámutat egyúttal a mi igazságigénylésünk alapját képező szándékainkra és lehetőségeinkre. Máshol is találkozunk az evangélium kulcsmondataiban a „mint” szó használatával:

„Bocsásd meg vétkeinket, mint ahogy mi is megbocsátunk”

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”,

„Ahogy ti mértek, nektek is úgy mérnek majd”

„Legyetek hát irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas.”

Egységet létrehozni az Atyával, másokkal, testvéreinkkel, no meg saját belső világunkkal is csak a „mint” mértékének szem előtt tartásával lehetséges.

Vinczéné Géczy Gabriella, Budapest